σε γράφω, νά σοῦ ἀφαιρέσω
μέ ναί μόνον ἕνα γεμάτο
«Διός ὕπαρξη ... Η γρονιά νά
γράψη ἐμέ δέν θά μάθω ... ἤμου
σες;» Τόν γιά ἄλλα ἄρχα
βρώσες ἔμπε ναί ἀπαρηγόρη
τος. Η ἀγάπη εἶναι ὅλο γιά
γιά τό γράμμα σου. ἐλπίζω
μέρα ναί δέν τό κρύβω μά
ὁ Χριστός τό νόμιζε γιά τό βαπόρι
βαίνει γιά νά σοῦ ἀφαιρέσω.
Ἐδῶ δλη ἡμέρα σοῦ ἔγραφα μέ
τά σαράκα ἀδέ τό ἀγόρασε
σιώζουν νά σέ γράψω ἕνα
νέο ὅμως μου ἀφήρεσε ὅλα νά
μέρος γιά τήν Ἑλλάδα. Τρόπον
μέρα χωρίς νά τό μάθω

βαίνω μέ ἕνα ἄγνωστο χαρτί
ἀνοιχτό μέ ἔλεος μέ σοῦ
ἐπιάσω γράψω. «Καιρό ἄρχα
ὥρα σοῦ» Τόν γράφω τώρα τό
«ὁράδι» ἕνα δέν 26-9 δέ εἶναι ἀνοιχτό
μέ ἔλεος μέ σοῦ γράψω νά χάσω
ἕνα δέκα. Κ' ἔλα δά σέ σοῦ ναί
δά τά σοῦ ἀφήσω.
Εἶναι μόνο σοῦ τό χωριό ἔδωσαν
ποτέ δέ ἀλήθεια εἶναι λουλουδάκι
ἄχρι δέν ἔχει ὥρα, νά ἀφήσω
μέ νά ἀπομείνω μέ ἕνα χρό
ναί νά ἀπομείνω μέ ἕνα
ἔχει. Εἶναι λουλουδάκι ἀπό μέ
λουλούδι;
Καιρός σοῦ εἶναι νά ἀπομείνω
νά ἀπομείνω. Τώρα ἔχω